

Jeg troer, Dit Hjerte hader,
Hvad der er Grunt og Slet;
Jeg veed, at Du er freidig
Dg lystig og let.
Hvis Du mig nu kan bringe
Min Smerte Lægedom,
Jeg naadig vil Dig skjenke,
Hvad Du beder mig om!"

Hos mig har altid Qvinden
Den allerførste Priis;
Dg Dronningen hun er deilig
Som Eva i Paradis!
Jeg svoer: „Dem vil jeg søge,
Dg jeg skal finde dem!"
Dg trykfed atter Løben
Paa Kjolens Purpurbræn.

Jeg mener, megen Tålen
Den baader ikke stort.
Med Strængeleg paa Ryggen,
Strax ud af Borgens Port
Gav jeg mig da paa Vandring,
Som tidt jeg pleier van;
Jeg gjæstet By og Bonde
Dg Berg og Riddermand.